
Mijn eerste schreden in het teken van Sint Jacobus

- verslag van een regiowandeling -

Mijn goede vriendin Linda en ik mogen aanstaande april 60 kaarsjes uitblazen. Voor ons reden om nu eindelijk eens van een wens een daad te maken. Op 1 mei stappen we dan ook in de trein die ons naar Saint Jean Pied de Port voert, om de dag erop de Camino op te gaan. Ter voorbereiding op dit heerlijk plan meldden we ons vorig jaar aan bij Het Genootschap. Zo ontvangen we ook de nieuwsbrief van onze regioafdeling NH Benoorden 't IJ. En hee, wat leuk, een wandeling in ons eigen Alkmaar! Wat een goed begin van ons trainingsschema.

Dus togen we woensdag 8 januari naar Stadsstrand De Kade, het stamcafé van de afdeling. Op weg ernaar toe hadden we het erover hoeveel mensen er zouden meewandelen. "Als we maar niet de enigen zijn", zei ik nog. Het overtrof al onze verwachtingen. En die van de organisatoren Arianne en Carla: zo'n 60 man stond te popelen om met deze wandeling het nieuwe jaar in te wijden. We werden hartelijk ontvangen en liepen gezellig mee in de stoet.

Al gauw kwam ik in gesprek met Harmen uit Heiloo. Hij blijkt al veel stappen op de Camino gezet te hebben, maar is nog niet in Santiago aangekomen. Hij pakt het in mei weer op in Pamplona. Zijn tip: loop je eigen camino! Daarmee doelde hij ook op de vele goedbedoelde, maar soms ook tegenstrijdige adviezen. En inderdaad krijg ik die middag verschillende dingen te horen. Veel weet ik al uit de literatuur die ik tot me heb genomen, maar om een pelgrim uit eigen mond horen vertellen over zijn ervaringen is nog veel inspirerender.

Zo loop ik ook een tijdje op met Gerard, en daarna met Ilse die de camino in etappes heeft gelopen. Zij vertelde dat de eerste etappe het meest transformerend voor haar is geweest. En ook dat ze na aankomst in Santiago niet wilde stoppen en door liep naar Finistère. Ik ben zo benieuwd wat ik zal voelen over de weg die ik af ga leggen, wat het me brengt...

Wat deze regiowandeling me heeft gebracht is wel duidelijk: inspirerende gesprekken met gelijkgestemden. Met hulde voor de organisatoren die ons veilig langs stoplichten en andere oversteekplaatsen loodsten. En die informatieve wetenswaardigheden over de stad op een velletje hadden gezet. Al moet ik bekennen dat ik zo opging in de gesprekken dat ik die informatie pas achteraf gelezen heb. Ook de borrel in De Kade was goed verzorgd: het eerste drankje was op kosten van de afdeling, ter ere van 2025. Ik hoop nog vaker mee te wandelen!

Calista van Amerongen

